

2023. április 25., kedd – Mk 16,15-20

„Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!”

Hirdetni kell az örömhírt:

– az Isten szeretetközösségét a családban, a munkatársaimnak, a szomszédjaimnak... stb., és élő szeretetközösség jöhet létre;

– akkor is, ha pusztába kiáltó szó (Keresztelő János), ha látszólag leperog az emberekről, de mindezek ellenére nem szabad belefáradnunk, hűségesen, állhatatosan kell az örömhírt továbbítani. Lehet, hogy a „mag” csak később kel ki.

– Ma elsősorban nem egyszerűen tanítókra van szükség, hanem tanúkra, akik tanúságot tesznek a Szeretet-Istenről.

Mindig Jézusról kell tanúságot tenni, soha nem önmagunkról. Énünk egyre kisebbedjen, Ő pedig növekedjen bennünk!

Az evangélium hirdetése egy örömet adó élet hirdetése. Ő azért halt meg, hogy döntő változást hozzon az életünkbe. Az a kisközösség, amelyiket Jézus az Ő küldetésének folytatására küldött, nem tökéletes emberekből állt, hanem olyanokból, akik megtapasztalták irgalmas szeretetét. Majd ebből erőt merítve küldi aztán őket arra, hogy hirdessék Isten közelségét. Az evangélium oly mértékben bontakozik ki, amennyire megéljük és hirdetjük.

Mi, keresztények azt tehetjük tehát, hogy életünkkel és szavainkkal kiáltjuk a világba Isten szeretetét.

Ez a misszió nem erőszakos térítés vagy puszta stratégia. Elvászthatatlan tőle a Szentlélek hangjának meghallása: „Gyere!” és „Menj!”

Aki Jézust követi, az mindenképpen misszionáriussá válik... Mindenki meg van hívva az evangélium hirdetésére életének tanúságtételével.

Kiknek szól elsősorban az örömhír hirdetése? – a szegényeknek, a kicsiknek, a betegeknek, azoknak, akiket gyakran lenéznek és elfelednek, azoknak, akik nem tudják viszonzni. Az evangelizáció az Isten országának jele.

A küldetés mindenkit személyes kapcsolatba hoz Krisztussal, ezért a lehető legjobban éljük meg! Ez egyetemes hivatása mindenkinek, aki Jézus közösségébe akar tartozni. Az intenzív kapcsolat, imaélet és közösségeink segítenek feladatunk teljesítésében. Úgyis csak akkora terhet kapunk, amit elbírnak. Előre!!!

Bódai Feri és Kamilla, Székesfehérvár